

21 dní s AMMOU A Bhagavanem

Přispívek přidán Administrátorem
 Saturday, 09 September 2006
 Aktualizováno Sunday, 10 September 2006

Milý čtenáři, chystám se přepsat můj deník z procesu v Indii a jako k deníku k němu prosím přistupuj. Uvidím si prosím, že obsahuje moje niterné a hlavní "MOMENTÁLNÍ" pocity. Je úplně jedno kdo sehrál jakou roli. Zaměř se prosím na obsah prožitků a hlavní udílení které z nich vyplynulo. K postavám, byť bys je poznal, poznala, zachovej prosím laskavý přístup, jako to dělám já ve svém srdci. Je to všechno jenom divadlo a jako ke hře k tomu přistupujme.

Přejí vám příjemný prožitek.....

Váše Jana

Středa 28/09/2005 Fakt mi hnula žluť L tolik už jsem dlouho neplakala. Volala mi, když jsem byla u Regèi na návštěvi a něco pochopila, ale to hlavní ne. Ona nemá problém, máme ho my všichni okolo. Dokonce i o tom víkendů to prej bylo jen mezi náma pannama. Ráno bych jí dala nejraději, krávi blbý. Ještě že jedu pryč a že mám Haničku a Peulku. Hned jak jsem si doma uklidila a uklidnila se, přišlo se podívat na kočky a pro instrukce. Takhle to bude lepší. Budu je mít doma jak se vrátím a nemusím pro ni nikam jezdit. Navečer jsem dojela pro Martina, dali jsme si v pizzerii večeři a pak jsem si zabalila, pokecala s Michalem a mohla jsem jít spát. Mila jsem toho plný kecky. Zítra letíme - kuriózní nemám žádný pocity. Čtvrtek 29/09/2005 Tak a je tady ráno. Ěas vydat se do Indie. Pořád žádné pocity. Jako bych byla mrtvá. Jenom Martin je podrážděný a já jsem "jedovatá". No 3 dny to vydržím. Sama jsem přetážená, takže to nemá cenu řešit. Na letišti jsme se chytli znovu všechno co čeknu nejuje a má na to svou teorii. Píkně mně. Místo aby mně vyslechl, vymýšlí. Jako by říct, aby kufry rovnou, byl problém. Místo toho tvrdí, že si myslí, že si je budeme muset přenést, a skoro bulí když mu čeknu a nemyslí. V Moskvě už jsem ho poslala do prdele. Na Ruzyni jsme se setkali s Mílou a Davidem a taky s Pavlou a do toho mi ještě stihla zavolat Iva. Konečně se na něj našel čas. Tak by se to mohlo pohnout J. Let celkem v pohodí. Jen nevím co budu dělat s touhle cimprdlínou, pořád srovnává, ještě že let je noční. Jak tomu klukovi rotuje hlava to je neuvěřitelný. Docela se začínám těšit na Indii tentokrát si to užiju. Už vím jak na to J))

Pátek 30/09/2005 Tak a jsme tu. Na imigračním jsem se málem poeurala, ale pak už to bylo krásně. U východu jsem si vychutnala lovce lidí a pak jsme vyrazili vstříc Indii. V taxíku se na mně Martin zase osopil, protože jsem mu řekla že nemá telefon, ikdyž jsem roaming mila. Byl jak malej parchant. Tak se na mně našel čas. Na jeho srdceryvnou výtku "Víš co ty mně děláš?" jsem si odpovídala "Nevím" a to bylo moje osvobození. Opravdu jsem neviděla. Přeci mu nebudu schválně ubližovat. Byly to nervy a tak jsem to pustila a už jsem na to neskočila a nevzala si to za své. Bylo mi tak krásně, pochopila jsem že to malej kluk v něm se snaží všechno zvládnout a ovládnout a jala jsem se užívat Indie. Neměla jsem tušení jak moc ji miluji a jak moc mi chyběla. Celou tu dobu byla ta láska nikde hluboko schovaná. Asi abych se netrápila J. Dojeli jsme na Dadar a tam to začalo INDIE J to byl rachot. Našli jsme úschovnu, dali si svou první Dosu a chodili protože nebylo kam se vrátit bylo moc brzy. Taky se mi podařilo aktivovat roaming pro tohle pásmo. Ještě že to jde i přes pevnou linku a stálo mně to jen 100Rs J Pak už nezbývalo než počkat než telefon nabíhne a bude čas volat Nandanovi. Martina zachránila před blázcem jen zastávka autobusu, kde jsme seděli minimálně hodinu a zpívala jsem mu "Lizátko, já na zemi lizátko.....". No a jako odminu za zvládnutou situaci jsme dostali i luxusní oběd s Nandanem, až v jeho kanceláři a projížďku po Mumbai v klimatizovaném autě s osobním vodičem. To fakt bodlo. Že je Nandan skvělejší člověk jsem viděla a stejně mně překvapil. Ta vznešenost, hrdost, respekt, pokora a laskavost..... nádherná bytost J Dikuju. Ve vlaku jsme padli ani ne tak do spánku jako do bezvědomí. Sobota 01/10/2005 A spala jsem jak mimino až do rána a ikdyž jsem nepila, chodila jsem pořád útrat. Taky jsem měla pikně opuchlý nohy. Spala jsem dobře. Ani jsme neměli kavalce vedle sebe tak jsem mohla strávit celý den v tichu a musím říct že se mi to líbilo. Docela mně dráždí jak Martin pořád něco srovnává a tak jsem jen jedla a spala a konečně jsem si dala zase kotleet (že jak se to píše) Taky už se těším na sprchu a čistý oblečení. To co mám na sobě není nic moc. Spíkně pikněj humus L brrrrrrrr. Jízda vlakem se mi opět moc líbila. Taxíka jsme našli raz dva a dorazili na hotel, kde nás měli zapsaný J)). Všechno funguje skvěle. Hned jsem se vrhla na sprchu a to byla nádhěra. Jenom to trochu kazily blechy v posteli. Proč jen má Martin na tyhle věci oko? Možná by bylo lepší to nevidět. Zajímalo by mně jestli jsme milý blechy v posteli i s Reginkou a jenom jsme to neviděli? ??? Neděle 02/10/2005 Tak už jsme konečně na startu i ve hmotě a po noci strávené s blechama, ikdyž kdo ví co to bylo, protože blechu s takovejma křídly jsem ještě neviděla. Já jsem vůbec za život viděla hodně málo blech a doufám že to tak zůstane. Ani mně nic nepokousalo a ráno se mi nechtělo vstávat. Dali jsme si sprchu a uložili pár banánů a sušenek, nijakou vodu a byli jsme vybavení. V předstihu, jak se na služební Evropany všechno a Světě zbož se! Dokonce i tady v Indii autobus přijel o celou půlhodinu dřív. V týhle zemi je všechno možné. J)) Jak to jde přes naše svatý, tak všechno funguje. I zbytek české výpravy dorazil na čas a tak jsem konečně poznala Janinu, druhou Ěšku v výpravě J)) . Autobus byl klimatizovaný, takže ani nestíháme trpět vedrem. V momentě, kdy jsem měla pocit, že se něco děje, mně Martin upozornil na Shakti Stall a už se mi valily slzy jako hrachy. Ani nevím co to bylo za pláče, nejspíš jsem byla velmi dojatá. Vjeli jsme do oploceného, hlídáního areálu a byli jsme ohromeni luxusem úplně nových ubytoven. Jako bysme ani nebyli v Indii. Hned jsme vytuhly a málem bysme i oběd zaspaly, ale

načistí máme na pokoji Holančanky, samý epr baby, a ty věchno vyzjistily a tak jsem mila aspoň zbytky a byly moc dobrý. Veer jsme mili organizaeni setkání, kde nám Annie přeetla pravidla. Má to ale piknou a velmi dobøe placenou práci tahle kouzelná babièka. Pak už jenom veeeøe a spát. Je až neuvìitelný, jak moc se mi tu chce poøád spát. Taky je zajímavý, že mi pomìrnì èasto uletí mysl ke kamarádce. Co já tam s ní mam? To jsem netuila že mi ta neshoda tak zasáhla, ikdyž to bylo hustý a bolavý. Ráno jdeme na uvítací rituál a pofèíme. Mauna bude až od zítøejšního odpoledne. Na to jsem opravdu zvidavá. Docela jsme s Janøou proklábosily odpoledne a Martin s Jirkou se taky docela sèuchli. Hodní jsme se spoleènì nasmáli u veeeøe. V noci jsem spala jako nemluvnì a ani nevím co se mi zdálo. Tady jsem v zemi splnìných pøání tak se není èeho bát. Pondílí 03/10/2005 Probudila jsem se brzy, asi tak 30 minut pøed budíkem a bylo mi dobøe. Jenom støeva kdyby se mi chtily víc pohybovat. Tak jak jsem se vyprázdnila hned po pøiletu se mi to zatím nepovedlo. Ne že bych musela mít zrovna prùjem, ale už jsem to zažila lepšì. Ranní rituál (puja) byl moc piknej. Jenom jak jsem plakala, tak jsem si rozetøela a následnì úplnì smazala tilakovou teèku kterou jsme dostaly pøi pøíchodu. Vùbec nic mi z ní nezbylo a tak jsem si slíbila, že pøièetì mi vydrží až do veera J. Mrzelo mnì to, ale na to svit nestojí. To mnì víc trápí jak to tu tøi týdny usedím. Budu se muset hoooodnì protahovat. Snídani byla super a po snídani jsme mili uvítací setkání s Anandagiriji a to byla síla. Na to jsem si musela lehnout a vitinu èasu jsem byla v nevidomí. Informace, která mnì zaujala nejvíc byla, že dùvodem veškerého trápení lidstva je "me and not me" ; jinak øeèeno "tovouni". Èlovìk to poøád slyšì, v mnoha smirech už to mám i zvládnutý a zažitý a znovu a znovu mnì to zaskoèí a znovu a znovu jsem vinna a znovu a znovu jsou vinni. To je i ten problém s kámoškou, poøád hledat èi to je. Kurník opa, že by se na to jeden nevyflákl L, vždycky se na tu hru chytím, kdo to øešì toho to je a nedílat, že to není moje a ukazovat prstíèkem "To voni." Už je mi v tom mnohem klidnìji, ale vèak ono jeèetì nìco vyleze. Obid byl asi stejný jako vèera soudì podle nikterých komponentù, co na nás vèera zbyly J. Mili jsme i nejlepšì popodams (èi jak se to píe J) na svìtì. Tak dobrý jsem zatím jeèetì nikde nemìla a že už jsem jich snìdla celkem dost. Po obìdi jsme se byly zaregistrovat a samozøejmì nám chybìla kopie pasu. Načistí to nebyl problém a Annie si nechala můj pas. Dráždila mì ale Martinova suverenita až arogance a "despekt"; s jakým o tom mluvil. Vadí mi že nerespektuje druhý???? Asi ano bude to nìco takovýho Takže mi dílá ostudu???? Nevím, uvidíme... Možná pøedilá i mnì???? Není mu nikdo tedy i já dost dobrej???? uvidíme. Pøi registraci najednou padlo, že v dobi od 16:00 do 18:45 je zatmìnì slunce a nikdo nesmí ven. Kdo se nestihne zaregistrovat bude muset zùstat na pánský ubytovni. My to stihly, ale nemáme krytky na prùkazky. Načistí holky od nás z pokoje se nestihly dojít zaregistrovat a tak nám je pøinesou J. A pøinesly ale asi jen pro mnì. To by si musela Janina øíct a to neudílala a tak si myslím tu co byla pro ni vzala Helen. Veer jsme dilaly rituál, kterým jsme zvaly Antaryamina (vnitønìho boha) do svého srdce. Už jsme to jednou dilali s Karlem jenom tady tomu øíkali jinak zvaly jsme "Divine Presence"; boží pøítomnost. Nejprve naèe dasa nabízela božským sandálùm, Padukas (ty dominují naèemu oltáři jako symbol toho, že èlovìk dosáhne maximálnì úrovnì chodidel boha) kvitiny, oleje, jídlo, tyèinky a potom jsme pozvaly svého boha do svého srdce a je vidit, že můj bůh má smysl pro humor. Jeho odpovìi na mou nabídku byla "Milá Jani tvá nabídka se pøijímá"; ve smyslu vyøizeno založeno s mrkáním a úsmìvem J. Taky už jsem podstatnì uvolnìnjì a cítím se tu jako doma. Požádaly jsme svého boha o dikou a ta byla J))) takhle se mnou jeèetì nehýbali. Zítøa máme rituál ohnì, tak se tièim. Úterý 4.10.2005 Tak. Ráno jsem to nezapsala a odpoledne už ani nevím co se dilo. Ráno jsme obøadnì nastoupili do autobusu a jeli jsme 200 maximálnì 300m (a• nežeru) za brány campusu. Tam se konala Homa, obitování ohni. Moc hezkej rituál, ikdyž jsem z nij nic nevidìla. Homa byla zamìøená na odstraøování blokù na úrovni fyzické, mentálnì a duchovní. Urèitì to fungovalo. Jednak jsem velmi snadno upadala do transu a Vierka by mila radost protože jsem stále vidìla kdo jsem a kde jsem. Je neuvìitelný jak dlouho jsem vydržela sedít. Tìlu se rozhodnì ulevilo a nejen tomu fyzickému. Jen co jsme dojeli domù krásnì jsem se vyprázdnila. Z toho jsem mila velkou radost. Na druhém setkání jsem velmi ocenila Karlovu pøípravu, protože jsme dilali Antaryamina a kromì ublížení, které jsem cítila od "Ní"; jsem se s ním cítila krásnì. Poøád jeèetì skáèu myslì na èetìpek a sem tam zkoušim øeèetì, ale øeèetìenì je neøeèetìit, protože boží milost, prozøetelnost, se o to postará a o to jde. Můj bůh byl nejdív mými rodièi. Amma mamka a Bhagavan ta•ka. Chvíli jsme povídali, pak si hráli, taky jsme se smáli. Jsem jejich malá holèìka J) jejich mazlíèek..... a potom už bylo ticho, laskavo, hebouèko a ten pocit zùstává a chvílemi sílí. Po obìdi nám promítli film a to nikdo neuhodne jak J) Dragonfly s Kevøou Kostnerem. Koneènì jsem ho vidìla celej a už vím, proè jsem doma u nij usnula. Pøeci na nij nebudu koukat doma když mi ho chtìj promítat tady J)). Poplakala jsem si. Je to hodnì o víøe, celý je to o napojení na vnitønìho boha a dùvìøe v nij. Tím že ztrácím dùvìru, ztrácím s ním spojení a padám do bolesti. Je mi krásnì. Je mi jako po dikou a to na dikou teprve pojedeme ke kosmickým bytostem. Už je to jistý graduje to. Tièim se na výsledek i na cestu k nìmu. Musím øíct že kosmické bytosti mì pøekvapily. Až jsem se jich lekla. S lidma opravdu nemají nic spoleènìho. Skoro bych i možná ocenila i jinou formu podoby. Energie byly silný to bez pochyby ale nic takovýho co cítím jako boží pøítomnost. Byli mi cizí. Nicménì do rána se mi pohlo extempore s "Ní"; a pomalu nastupuje klid, chvílema to byla až radost. Støeda 5.10.2005 Je mi tu èím dál lépe. Vzbudila jsem se až ráno tìsnì pøed budíkem. Nico se mi zdálo, ale už nevím co a jeèetì jsem pøièetìla na to, že se "Jí"; už bojím viøit a že mnì zase zraní. Ten pocit znám z dítství, kdy já jdu za nima s otevøeným srdcem a náruèí a oni na mnì bui spustí pandurskou a nebo dilaj ksichty a nemluví se mnou, úplnì mnì vyèachujou a jiný hry, který my lidi hraeme. Jako by náhodou nám dneska Dasa vyprávìla o rolích, který hraeme a který odmítáme. Sranda taky byla když mnì Bhagavan vzal v meditaci za ruèìku a "li jsme jim øíct co si o nich myslím a jeèetì mnì poèetì uchoval: "do nich";, a "nedej se"; a já byla koneènì naèetìvaná na plný pecky a věchno jsem jí to øekla jak to mam, a že na ty její hry kaèetìlu, a pokud bysme mily hrát na fucky tak je mi líto ale budu se muset obejít bez ní. Že jsem sice vdìèná za doporuèení, ale klanìt se a chodit po èetìpièkách nebudu. Že jedinej kdo se snaží èetìèovat je ona a že holky chodí po èetìpièkách je jejich víc, ale ne moje! Stejnì si asi na kurzy najdu vitinu prostory. Ráda jsem s ní pracovala, ale soutìžit mnì nebaví. No a tei už tam mám radost. Už se nedám. Jen pro ni musím mít poøád otevøeno a to mít budu nejsem potvora. Jenom malá

mrška a to mñi tiší ; -))) Fakt ráda J)). Momentálně si to užívám jak malej harant a uěim se, co jsem v ditství zanedbala nebo zapomñila a to brát si a ōíkat si o co chci, že mám na to právo a nespekulovat jestli tím nikoho urazím. To bych se za chvíli nepohla. Sranda byla, jak mi Bhagavan pošuchoval. Následni jsme dělaly rituál na invokaci „Divine“ prozřetelnosti a ten byl moc hezkej. Bihem rituálu jsme žádaly pra a prapa rodiěe o požehnání a tam jsem mila radost jak to mám ěistý. Taky jsme koupaly otce v boží milosti a to myslím naší museli cítit. Jsem zřidavá, jak je to ovlivní. Pak ješti svěkový rituál jako podnikování. Ješti jsem zapomñila, že nás ráno rozdílili do skupin a dostaly jsme svou osobní skupinovou Dasaji Prabha a její pomocnice Margret a?????to jsem bohužel nechytla L. Dělaly jsme koleěko a všechny pēíbihy byly tak silný, dojemný a inspirující..... je to opravdu dar tady být.-)))Bůh existuje!!!! A má smysl pro humor J))) Jak se mi zdály kosmické bytosti až odpudivé tak dneska si získaly mou pōizeò. Už pēi pēíchodu mi pēišlo, že se nikterý usmívají docela šlo lehce se otevřit a jako bonus jsme mili che dikšu. Chechtali se nejen úēastníci ale i kosmická stvoření se plácala do kolen a to byla podívaná pro bohy. To je bůh dle mého gusta a na cestu domů vedle mñi posadili holěinu, která byla úplni mimo a pōžád se chichotala a nejvitší přea byla dasa pōivedla jinou „mimoòku“ a nikolikrát se tý první zeptala jestli se může posunout a ta kývla, že ano, zaěala se chechtat a zůstala sedít. Tak to šlo asi 4x než uspila J)). Skoro jsem se usmála. Když jsme dojely bylo tancování místo „šavasanu“ a to se mi náramni líbilo. Trochu jsem si povídala s pōítomností a prej že má pro mñi chlapa co mñi bude milovat jako ona. Tomu ōíkám výzva. Procházím nijak lehce. To je dobve tak uvidíme..... Ětvrtek 6.10.2005Víc a víc s láskou vzpomínám na Karla. To je až neuvěřitelný jak dobrou práci Karel odvádí. Staěilo ho jenom poslouchat a jak je mi tu krásni. Škoda jen že chybí mišitko normální bdilosti. To uvidíme až zpátky v realitě. Dneska jsme probírali to, jak není možné nikoho soudit, že všichni jsme pouhými obi•mi faktorů, podmínek, že když pōjdeme po pēiěini opravdu do hloubky vřdycky dojdeme až k Universu. Takže za všechno může Universum a ne Karel a Jana, jak jsme se mylni domnívali a tak se můžeme zlobit, protestovat, můžeme s tím bojovat....., ale to je asi tak všechno co s tím můžeme dílat. Naopak, když to pustím, vřdycky to nice pēinese a nijak to nakonec dopadne. To je pēeci jasnaeka. I o tom byl dnešní film „Rain Man“ Jo a taky obēas zahlídnu Martina. Je to zvláštní pēedstírat, že se nevidíme. Vsadím se že taky koutkem oka šmíruje J Jinak ale musím ōíct, že zas tolik se s nim vidit netoužím. Fakt jsme tu každěj sám za sebe. Tiším se na kosmické bytosti.Ješti k tomu „kdo za to může“ hodni mi to pomohlo s pocitem „proě já jsem vřdycky ta špatná.....“ vřdy• v každém okamžiku dělám co můžu a jak můžu nejlíp, tak proě jim nejsem nikdy dost dobrá? Fakt je, že tam nic nez můžeme.Tam pomůže jenom „Grace“ – Milost. Neztráčet hlavu a vidit, že všechno má smysl a že všechny pēedurēenosti mají svůj cíl, a že o mñi bude skvile postaráno. Sice jsem to vidila jak to v tom Vrchlabí dopadne, ale asi bych vypadala jako blázen nikomu to nutit. Už když jsem strkala ěiěiny do pēepravky, tak jsem vidila že jedou zbyteěni. Vlastni jsem to vidila když se Petra v sauni nabídla. To bych ale oba dva pēipravila o tu zkušenost a to by byla škoda. Takhle můžu být víc s lvou a taky s „Ním“. Na toho dneska myslím hodni a pláeu u toho. Mám toho kluka opravdu hluboce ráda. Ješti aby to bylo vzájemný.Je zajímavý, že na téma vztahy jsme mily napsat krátký vyprávěni hned co jsme pōijely od kosmiku a pomeditovaly. U kosmiku to bylo prima. Ne že by na tom záleželo, ale už je mám ráda J. I meditace dobrá. Nedijou se tu žádný pēevratný transy nebo záchvaty jako druhým, ale moc mi tiší, že mi tu ōíkaj vici na který jsem si pēišla sama v rámci života a „pōípravy“ na proces. Ne nadarmo se tvrdí, že proces zaěiná v okamžiku kdy se rozhodneš ho podstoupit. Na téma vztahy bylo v kostce ōeěeno, že je nelze pochopit, nelze najít kde je vina. Jak už víme, za všechno může universum. Lze jej jen prožit tak jak jsou a hlavní se nesnažit nikoho pēedílat. Napsala jsem jim tam všechno o ěem jsem pēemítala. No a v noci, teda nad ránem jsem mila ohromnou radost. Vzbudila mñi menstruace. Hurá!!!! J))) Taky se mi potom zdálo, že ke mñi pōijelo plno trpajzlíeků s dlouhatánským vleěòákem a na otázku „co vezete?“ odpovídili: „Vezeme ti radost“ a pak s tím zajeli rovnou do srdce. J))))) Pátek 7.10.2005Mám radost, koneěni mám mencez hurá!!!! A jak to jde hladce..... ale aby to nebylo tak dokonaly, tak zase mám podezření na vší. Otravovalo mñi to celou ranní meditaci a ješti tei mñi svídí hlava. No a• to bylo jak to bylo poprosila jsem Bhagavana a• mñi jich zbaví a po snídani jsem nic nevyěesala a to mñi uklidnilo a mohla jsem se zas vinovat duchovnu. Nedráždila mñi ani tak pēedstava toho, že bych mila vší, jako že nemám jak se jich zbavit. Dopadlo to skvile. Taky jsem prosila aby se mi všechny obdobný potvory parazitský vyhly. Dneska jsme probouzely 5. ěakru. Tak ješti 2 a můžeme domu. I povídání se mi dneska moc líbilo a na Bhagavana se moc tiším. Jsem ráda že jsem koneěni v originále slyšela jak je to s tou myslí. Bhagavan tvrdí, že svoboda není osvobodit se od myslí, ale s myslí.Ne pēestat myslet a vymazat mysl, ale nauěit se s ní žít jako s pōítelem. ōíká, že mysl je naše historie, naše ditství, vzpomínky, minulé životy, vzory chování..... vřdycky tam bude. Nezmíni se naše mysl, ale náš postoj k ní. Tím mi kluk udílal velkou radost. To je pēesni to schéma se znaekama J. Ten můj kurz bude žužo. Taky ōíká že „Grace“ Milost nemá polaritu a je s námi pōžád, ikdyž to co se dije není vřdy hezký. To je ta moje bolest na tapeti blaženosti. Jsem moc ráda že to mám prožitý, díky tomu se mi žije mnohem mnohem lépiji a lehěej J. Dnešní film byl bomba a ani jsem ho ješti nevidila. Hrál tam můj miláek B. Willis a jmenovalo se to The Kid. Už dlouho jsem se takhle od srdce nezasmála. Fakt vtipný a nakonec aaaaaaach, když nastal ěas happy endu, kdy on tam stál na prahu domu své milé a tím zaěala láska na celý život, tak tehdy jsem mila nejen pocit, ale jistotu, že tenhle pocit zažiju. Na to se tiším. Bylo to stvrzení věerejšího slibu. Byl to pocit tak silnej, že jsem ani nic neoěkávala od dikší a tak jsme dostali zase chechtací. Kosmici se mohli potřhat. No a pēed veěeři nám dali maunu. Ješti že jsme si s Janěou stihly pokecat pēed dikšou . Myslím ale, že to bude v pohodě. Už je mi celkem jedno jestli mluvím nebo ne J)). Ješti k té myslí. Není důvod se ěistit. Staěi pōijmout co tam je. „Když se vykoupeš a vylezeš z vany, zase se ušpiníš. Tak kolikrát se potøebuješ koupat?“ ptá se Amma a má pravdu J)) Sobota 8.10.2005Den kosmické matky, nebo jinak ōeěeno ženského principu matky teda Boha, já už blbnu. Nejprve meditace na krěni ěakru, což byla přea, protože jsem si tam posadila naší mamku a ta dělala jako že neví proě a jak se má tvřit..... a jak se to dílá.... a tak.... no ale

pak si to začala užívat a nakonec si tam hovila a povídala s Ammou. To bylo příjemné. Taky mi dost tekly slzy. Ale to až po snídani při obědu. Obzvláště, když se provalila láska k mamě a taky hodni vidomí toho, že žena je krásná podle toho co vyzařuje, jaká je. Zvláště, když bylo, že mi jen tekly slzy. To nebyl pláč, jen mi z očí valily slzy. Hodni a velký. Napojení na princip matky jsem si fakt užila. Taky už začínám mít žízeň. To znamená, že budu bihat úrat. Dneska už jsem byla 2x ještě, že mně to neva J. No a nejvíte zpráva je, že nejedeme ke kosmíkům, ale.....

tadá.....hurá.....máme darů s Bhagavanem. Moc se těším plác plác plác J)))))))))Jo a taky mi vyjelo při meditaci „nejez tak , bude tlustá.....“ tak uvidíme co z toho bude. Žena = Shakti = hybná síla Universa. Musím říct, že se mi neudílalo moc dobře. Bolí mě žaludek, nebo mencez, nebo obojí a ještě, že k tomu přidala hlava, asi se mi něco klube. Při darů u Bhagavana to celkem polevilo, ale cesta zpátky byla pekelná, takže si ani moc nepamatuju co jsem prožívala. Jen snad když Bhagavan při a požehnal jen kráulince, tak to byla síla, že mně to až fyzicky pohllo. Taky jsem měla pocit, jako by se mně ptal co všechno chci a potom, ani už nevím v jaký souvislosti, se mi zjevila Panenka Marie se somradlem a jezulátkem, jako že už jsou tady. To mně pobavilo. Jak už jsem řekla, cesta zpátky byla pekelná. Myslela jsem že už nikdy nebudu chtít sedít a avasan jsem pro a ani nevím jak. Pak nám pustili video darů s Ammou a řekli: zítra za ní pojedete..... škoda jen, že mi bylo tak špatní, protože můj vztah s Bhagavanem byl vždycky dobrý. Je to laskavý otec a přítel, který mi dává všechno;echno co mi dosud chybilo a otevřel mi cestu k otci, za což jsem mu obrovsky vděčná. Ale Amma je nejlepší;echno pro mne to, pro co jsem si přijela. Ženská a mateřská láska. To je to co mi chybí a tak abych nenechala nic náhodí, narvala jsem se prá; kama. 1 růžovej a 2 černý a okamžitě spát a ani ohrosteje na počest matky mě neru;ily. Takový stavy už jsem zažila. S tím je nejlepší; nedílat nic a počkat až to přejde a taky že jo. Vynechala jsem večeři a v noci jsem se probudila v mnohem lepší; stavu. Neděle 9.10.2005Den Ammy Hurá!!!! Nad ránem se mi zdál podivnej sen. Nijak se mi tam prolínali 2 muži. Oba se o mně ucházeli a ikdyž se zdálo, že mám vybráno, nijak se nepodařilo sejít se s tím „favoritem“, ikdyž nechápu proč jsme se snažili sejít tak, aby o tom nikdo nevěděl. Když už jsme se se;li, bylo je; třeba dojít pro něco myslím do auta a gentleman to samozřejmě; el začít a zmizel..... a já se probudila zmatená. Samozřejmě je to o vztazích. J) Pořád je;ti je mi zle a aby toho nebylo málo, tak jsme s Janěou sedily vzadu na pitce, kde to teda notně drncalo. Hezky jsme si vykládaly a když jsem jí vyprávěla o Richardovi a jak moc ho mám ráda a jak špatní mi bylo když jsme se roze;li, zareagoval na to i žaludek i slzy. Tím pádem jsem jela do nemamů rozhodnutá, že si řeknu o toho chlapa. Že to chci a že je to pro mně nesmírně důležitý a pak to při;lo..... naplnit a zapálit srdce na všechno;ech úrovních..... to je ono!..... to chci! to zahrnuje i toho chlapa, i dítě, i středisko, i..... a to jsem si přála J))))))Jestli to u Bhagavana bylo silný, tak Amma mně opravdu chytila za srdíčko a naplnila ho. Tolik slzí jsem tam vyplakala, bylo mi tam krásně. Ani mi nevadilo u; mudlaný tričko. A jak se tam dik;ovalo. Myslím že jsem dostala tak 5 dik; , ale všechno;echny stejný. Ticho, klid, jen mi víc nebo míň tlačili na hlavu. Skoro jako bych byla imunní což zcela určitě nejsem vzhledem k tomu jak mi bolela ;i;a. Když jsem se najedla tak bolelo i břicho ale už podstatně míň a to bylo super J. Chtily jsme si tam s Janěou dát čaj, ale všechno;ude prodávali jen kafe jako by ti Indové přestali čaj pít. Divná móda, když mají tak dobrý čaj. Na;tistí budeme mít je;ti týden na to si ho užít. U moře, to bude paráda. Tam se pořádně zèajujem J. Místo èaje jsme si daly ananasový džus a byl super. No a pak se jelo domů. Ná; autobus nebyl klimatizovanej a tak jsme milý celou pitku pro sebe a tak jsme si to užily. Pár hupů jsme přežily vleže a je;ti jsme si lebedily, že se na nich můžem obracet jak palaěinky. Jeden jsme ale nevyhmátly a dostaly tak parádní dik;u o strop, že jsem myslela že můj krk je minimální o několik centimetrů krat;í. Jestli po týhle ráni zůstala mezi mnou a jednotou nějaká zeň, tak nevím. Do kampusu jsme už dojely raději vleže. Dal;í takovou bych asi nepřežila J. Zajímavý ale je, že mám pocit jako by ta hlava povolila. Uvidíme. Povolila, ale zase ne tolik. V sedm byl sraz dole v lobby ale nakonec z toho vyplynulo, že budeme mít volno, zatímco ostatní budou mít schůzky s na; a dasaji. Ná; autobus; pokoj přijde na řadu zítra. Sedly jsme si s Janěou na trávu před domem a povídaly si o svých vizech a prožitcích. Bylo to prima. Je až překvapivý, jak máme blízké prožitky. Místo večeře si ;la Janěa zpívat a já kreslit. Dala jsem si sprchu a myslela jsem že omdlím. Povečela jsem su;enky a kreslila obrázek toho pocitu. Byl hodně chaotický a měl v sobě hodně černý. V noci jsem spala hodně neklidně a probudila jsem se s pocitem, že se bojím chlapů. Lépe èeeno bojím se jim otevřít ve vztahu, bojím se že mně zradí. Jako kamarádi jsou ok. Dokonce lepší; než ženy, ale jako partneri?.....

NEE Pondělí 10.10.2005Ráno už to bylo o dost lepší;í. Stěva myslím pustily to co držely a co mně tak èezalo v b;e když jsem čekala na pohovor s Prabhati. Při;la jsem na ten pocit. Vlastně je to pořád ten samej co v Tatrách. Otec hromovládce. Spou;tiě byl ve filmu kdy otec šval na chlapce: „Co to děláš;?! Co si myslíš;?! Chce; ji snad zabít?“ Přesně jako ná; tatík. Sice tak nešval, ale taky umil pikně vydeptat. Kolikrát bych rad;í dostala a nebo nebyla. Když jsem při;la na řadu, dostala mně hned první otázka. „Jakéj byl dar;an?“ Okamžitě mi vytryskly slzy a odchází i poslední zbytky toho co tam sedlo. Byla to láska Ammy, která mi tak chyběla a taky mi pořád dobíhá, jak moc jsem se izolovala od lidí. Jak aby mi nemohli ublížit, jsem je k sobě rad;í nepustila. Byla jsem ochotná lásku dávat, ale rad;í nic nechťít. Pomalu se to uvolňuje a bude toho tam víc páě b;ko opít zlobí. Po snídani jsme milý velký oběd „omyváni božích nohou“ Byl jeden velký oběd pro všechno;echny skupiny a dokonce při;li i nijací pohlaváři. (Dodatečně jsme se dozvěděli, že to byl guvernér státu a jeho doprovod) Ti zůstali ale jen tak 10minut. Oběd (puja) byl hodně silnej. Oba mně;kteří ho sloužili dostávali průběžně pořádný záchvaty smíchu a byli pikně sjetí. To se mi tu moc líbí, že zde; bůh má velký smysl pro humor a při bohoslužbě se může; klidně chechtat co to dá a nikdo na tebe nedílá ksichty. A na mně taky ne ;- J)))))) ha ha ha. Jak říkám byla to síla. Po obědi jsem lehla a spala a vzbudila jsem se patnáct minut před začátkem dal;ího sezení. Konečně se dostáváme k myšlím. Ne že by mně nijak obtížovala. To její žvatlání mi už přijde celkem milý a jen občas mi dostane. Nicméně my;lenky vyslovené byly hodně zajímavé. V;echno funguje automaticky a nemůžeme to ovlivnit. Dokonce i něco zastavit, zmínit, přijmout..... jsou zase jenom dal;í my;lenky. S tím prostě nic nenadílám. Lze to jen prožívat. Nelze to ani nijak obelstít. Jako alegorii na to nám pustili

February 2nd, u nás známé jako Na Hromnice o krok více. To bylo hodně názorné jak on tam zkoušelo věchno, větní smrti a nic nefungovalo, až když si konečně pořídil život, tak to šlo. Po filmu nám dali přestávku a mně se vyplavila bolest z rozchodu s Richardem a bylo jí hodně. Tak jsem si s ním ublížila a tak jsem ho milovala a miluju. Rozhodni je to muž mého života a tolik jsem ho toužila znovu vidět, vidat, mít ho zas víc ve svém životě. Ne zpátky jako partnera, cítím jeho svazek a doufám že je šťastnej, ale jako milovaného blízkého človíka. Andrea má v sobě něco co mi ho hodně připomíná. Asi je to náhoda že bydlím s holančankama ;-). Meditace byla na 6. úrovni takže přitahuje. Byla opravdu hodně silná a cítila jsem ji až fyzicky a po ní v avasane mi zase vyplavalo "ON". Taky se mi hodilo hlavou, že by nebylo marný dát mu tohle přečíst, ale mohla by to být manipulace. Teda mohlo by to tak vyznít. No ale pokud se to vyjasní tak pro mě ne J) Vždy mu ten deník nemusím dávat číst hned jak přijedu. Přeci. Můžu chvíli počkat. Taky je divný vidět kluky a nemluvit s nimi. Když jsem dneska čekala na oběd, seděl Martin přes uličku a dílal, že mne nevidí. Taky se, až mi poví jak to prožíval. Jirka ke mně přišel a zeptal se "Are we in mauna?" Jenom jsem kývla že ano. Docela bych pokecala. Mám ho moc ráda, ale na druhou stranu mi zas až tak nevdalo zůstat v tichu. Zažívání zlobí s novou vervou ale tentokrát to jde celkem ven a tak jsem vynechala veškeré a aspoň jsem měla pokoj chvíli jenom pro sebe. Dopsala jsem deník a jdu chrňit. Ráno máme kosmíky. Úterý 11.10.2005 Tentokrát jsem spala fakt mizerně. Dokonce jsem si přeležela ruku. Ani sny si nepamatuju a z postele se mi fakt nechtilo. Že by myšlení? V podstatě jsem vstávala s pochybama jak to teda s tím klukem máme. Má mi rád, nemá mi rád, bojím se, že mne odmítne, tam jsem se chytla asi nejvíc. Nakonec jsem došla k tomu co cítím a hlavně k tomu, co cítím v jeho přítomnosti a tam je to sice dost rychlý ale moc hezký. Oba jsme dost opatrní, ale to se není čemu divit. Kosmíci vypadali po ránu moc mile a dneska i lidsky. Čtila jsem aby mi pomohli s tím vztahama a hlavně s chlapama. Do oběda jsem myslím dostala odpověď. Jak to píšu, uvědomuju si, že ty pochybnosti jsou jak kolotoč dokola, což je v pohodě. Stále častěji se zastavuje na realitě a stojí tam čím dál častěji a delší dobu. Když jsem rozjívala v "ohradě", kam nás zavezli po kosmíkách, došlo mi, že je třeba se zaměřit na sen a ten přitáhne toho, s kým ho budu sdílet. Ta nejvíce pecka přišla po úkro dhyani, kdy nám dasaji vykládala jak moje myšlenky nejsou moje myšlenky. Jsou to myšlenky lidstva a my je jenom sdílíme. To dává perfektní smysl. Pořád jsem očekávala moje, její..... , nejdříve s Martinou, potom s "Ní" já se jenom ladila na stejnou stanici, ale už jsem to nevnímala jako svoje. Pak vlastně, myšlenky nezmezí jen se na ně nebudu ladit, chytat a tím se zrcadlení úplně změní. Sdílení dává smysl zrcadlení nebylo vždy aplikovatelné. Když dneska při rituálu odevzdám "svě" myšlení, vše, jazyky, léčení..... a všechny dobré vlastnosti bohyně matce, bude to ze mne lézt jen správně. I to je vlastně nesmysl tak to je vždycky, když není správně ani špatně. Taky jsem byla proti tvrzení, že tady mám věchno půjčené, nic mi nepatří, tak jak bych to chtěla ovlivnit? Ten pocit už mám dávno jen se mu plně odevzdat a už mi nezbude než se ze svého radovat..... už aby to bylo J))))) To bylo vlastní téma dnešní Homy. Po ní by se mělo myšlení zastavit. Teda myšlenky by se měly stát pouhými hosty. Negativní myšlenky a programy by měly ztratit svůj náboj, nastoupí božská moudrost a inteligence a všechny moje schopnosti, vědomosti a talenty se stanou nástrojem boží milosti zrovna tak jako dar vše který mám a přičemž když očeknu, že to bude dobrý, tak se to vyplní. Sarasvati - bohyně moudrosti a umění se o to postará. Do 6. úkro si mi sedla Panenka Marie a Sarasvati mi sedí na jazyku. To mne pobavilo. Bude bez veškeré chudíra. Běicho mne sice nebolí ale veškeré vynechám. Jsou na mne moc pozdě. Cestou domů (ze svatyně přes ulici)) se strhla pěkná bouře a celkem se hodilo jet autobusem. Měla jsem štěstí, že mne svezl i od jídelny na ubytovnu a tak jsem tu byla rychle a suchá a měla pokoj chvíli pro sebe. Už mi koně mencez tak by se mohlo upravit i trávení. Středa 12.10.2005 Na dnešek už jsem spala líp a sen co se mi zdál nad ránem byl zvláštní. Setkala jsem se s klukem, něco od skatu nebo tak a ten měl malého chlapečka a potřeboval pomoc s jeho hlídáním. Pomohla jsem a moc se mi to líbilo. Potřeboval vyřídít nějaké papíry na jeho opatrovnictví, že není jeho táta, ale že mu zůstal na krku a že se chce postarat. Tak jsem mu vyřídila a šlo o hladce. Další sekvence byla další hlídání, tentokrát byl kluk poúraně a neměl sebou náhradní vici. Povíдали jsme si jak to má s tím úráním a vyšlo;lo najevo, že prostě jen miní pleny a nic víc. Poté jsem se probudila. Pro mě mám pocit že mi ho chtěl hodit na krk? nebo minimálně využít abych klukovi nakoupila novou vici? Hmmmmmmmm? Copak se asi klube? Asi Nic J)) Taky jsem úplně zapomněla napsat, že se všem při Homě přišlo podívat Vierka. Jasně jsem jí cítila skoro bych čekla i viděla jak vykukuje, spí; nakukuje skrz energie. Dneska zase byla meditace na úrovni. Je to dost silný protože ji neustále cítím a už mám i pupínek ;-)) Dnešní Paduka Puja byla hodně silná a dokonce se povedlo na požádání si to procítit jako by mi už zase hořelo srdce a i běicho už je podstatně jiný. Nabídla jsem se jako nástroj milosti moudrosti a inteligence a nabídka byla přijata. To jsem cítila zcela zřetelně. Cítila jsem i změny fyzický a taky..... opit je tu dohadování s Lenkou. Kdy už tohle skončí? Budu to dál pozorovat a uvidíme. Je to zajímavý, protože teď v sobotu měli amany 13 tak jestli to s tím nesouvisí. Uvidíme co budou říkat. Konečně se taky vinujeme tílu a tílo má velkou radost. Ráno jsme cvičily pozdrav slunci a odpoledne hodně zajímavý cvičení. Ve dvojicích, v podstatě vnitřní silou, tzn. hoooooodně pooooooooomalu. Nejprve Namaste s pěknou úklonou (hodně je při tom cítit napojení nahoru i vzájemně). Potom pokud potřeba krok k sobě a podat si ruku. Věchno hodně pomalu a potom zamávat bye bye (pa pa) a dál už se zavřenými očima pomaličku podíkovat a dotykem ocenit celé tílo. Předtím proslov jak moc jsme mu celý život ubližovali, nejedli, jedli, neodpočívali, ne..... , kritizovali ho.... tlustý, tenký, Začínáme pomalé hladivé dotyky, obličej, krk, ruce (co věchno dělají), nohy (kam nás nosí), tam jsme skončily. Klidně bych pokračovala. Potom jsme si překládaly ruce na bolavá místa a žádaly milost a je vléčí. Potom jsme vyzvaly své tílo k tanci a tančily s ním nejprve v obití, pomaličku a pak se to stupovalo do úplné divočiny. Nechaly jsme tílo radovat se a smát se a nakonec avasane a hodně se nás fakt smálo J)))). Jen co jsme trochu vychladly, frčelo se na kosmíky. Pěkně mi tam lítaly myšlenky. Hodně jsem byla ve Vrchlábí a tak jsem prosila o pomoc. Hodně mi ale chodí vize ohledně další práce. Je to jasný. Budu si muset ve Vrchlábí najít víc prostoru jinak se umlácíme. Na kurzy s dikama je třeba prostor na cvičení s tanečkama. Po kosmíkách je avasane a hlubinná relaxace. Musím říct, že na mne byla moc dlouhá a opravdu jsem svoje tílo neovládala až mi chytla panika a byla jsem ráda že se mi vrátilo. Tak bylo mrtvý. Ano, sice už jsem to zažila dřív ale

tentokrát jsem to zažila dvakrát tak silně a opravdu. Je to jen podnámem a ani v něm nebydlím sama J. Teď ješti pøibyli Amma s Bhagavanem. Teda teď se o nich ví, abych byla pøesnější. Že jsem u sebe jen na návštivi jsem hodně cítila i pøi cvičení ve dvojici, kdy jsem měla pocit, jako když na tu druhou koukám hledáčkem, nebo periskopem. Jo a taky už vím proč se mi stýská po domově J Jaký by asi mohly lítat myšlenky kolem místa kde lidi jdou do sebe a kde je tolik lidí tak daleko od domova? J))))) Ětvrtek 13.10.2005 Sranda jak tam automaticky píšu každé den rok jako by se mohl zmínit J Když tady je všechno možný. Dnes je myslím zlomový den. Nejen že mi je pořád ješti dobře J)), ale dije se i plno víc. V noci se mi zdálo, že jsem měla malé dítě. Vlastně jsem to myslím byla já. Nijak mi nešlo se o to dícko starat. Vždycky jsem ho odložila že musím dílat ty „velký“ věci, jako třeba nakoupit a ono mi zatím cháplo. To se mi za noc stalo několikrát. Na tom ani není nic moc k pøemýšlení J)). Ráno jsme zaěnali až v 7:30 a tak jsem měla plno èasu sebrat a vyžehlit vypraný prádlo, zacvièit si, oholit si nohy (abych se ješti poznala J) dala si sprchu a namoèila prádlo. Musela jsem ale èíhat na kyblík. Teď když pøší lidi perou jako vztekli. Ráno byla jen meditace na 6. èakru a po ní se zaèaly dívat věci. Zaèaly se dívat už pøi meditaci. Zase se mi hlavou honila ta samá pøíhoda ta holka se musí doma uškytat. Pořád ta mysl èešila co bude až se vrátím, pořád něco vysvìtovala, až mi najednou došlo, co to je. Vlastně mi vadilo øíct, že se věci změnily, že moje role a úkol u nich skonèily, a že je teď klidně nějakou dobu budu milovat z povzdálí. To bylo ono. Bylo velmi osvobozující moci odejít. Vytrátit se, když jsme si dali co jsme měli a nemuset to nijak vysvìtovat. To jsem vlastně v životě nikdy neuměla, ba dokonce nesměla nikoho „opustit“ a že jsem tentokrát opravdu chtěla a ona to moc dobře vycítila a proto mi volala. Měla strach a viděla proč. Stejně to v jistém smyslu udílám. Trochu se stáhnou a rozvolní ty vztahy a bude dobře. Bylo to moc o moci a ne o spolupráci. Role se vrátí na svá místa. Tohle zjištíni, abych se vrátila k tématu, bylo pro mne tak osvobozující a mnila jsem takovou radost, že jsem neváhala a poprvé jsem vybalila pláštinku abych mohla pøebíhnout na pokoj a všechno si zapsat Bylo to tak důležité, že jsem si vyprala prádlo, popadla pláštinku a mazala zpít do modlitebny a zapisuji to až teď po obidí J)). Cha cha cha J) V modlitebně nám nechaly ješti plno èasu na rozjímání, nezaèaly totiž naèas a tak jsem pokračovala v úvahách. Ješti mi to nepøišlo úplně „košer“ a „domyšlený“. „No jo, ale když tohle všechno jsou jen myšlenky a koncepty, který biž automaticky a nemůžu za to ani já ani ona..... může za to universum (aspekty, podmínky, geny, politika, pøíroda ∞) pak..... pak pak vlastně není žádný problém, ani nikdo kdo by ho měl, ani nikdo s kým by ho ten, ta „nikdo“ měl “ a to byla bomba J Aby toho nebylo málo, vzápětí zaèala Purnimaji vyprávět pøíbeh z procesu jednoho z mnichů Joganandy. Joganada byl velký duchovní hledající. Hledal dlouho a hledal usilovně na své cestě k osvícení (Mukti). A najednou, pøi procesu, kdy se Bhagavan rozhodne, že mu dá Mukti, se po dikše ocitl na pokoji a èekal že se bude něco dívat. Všude se něco dílo. Lidi se smáli, plakali, kòieeli jenom on nic. Najednou ucítil pøítomnost a bylo mu jasné, že je to Bhagavan. „Á musím ho požádat, a• mi dá Mukti.“ A taky to udílal a nic. „asi málo“ a tak zkoušel všechny možné zpùsoby až nakonec úplně zoufalý zaøval „Bhagavane! Prosím ti!!!! Dej mi Mukti!!!! Mukti ! Dy• pøeci musíš vidět o èem mluvíme! Nebo ne?????!!“ Bhagavan se usmál, a øíká „tak dobrá, dám tedy Joganandovi Mukti. Ale øekni, kterému?“ Jogananda se otoèil, a ke svému zdišení uvidil stovky Joganandů a znovu slyšel „Tak kterému mám dát to osvícení?“ A tak mu to došlo. Není koho osvítit! A byl FREEEE J))Další víc, kterou nám vyprávěla je: Pøedstav si, že jdeš do obchodu se zeleninou a nemáš sebou žádnou tašku. Pøedpokládejme, že zelenina má na sobě malé háčky a tak jí na sebe vzájemně závisíš a neseš je tak domů. Pro pozorovatele by to mohlo vypadat jako že tu zeleninu neseš v neviditelné tašce, která vše drží pohromadě (já). Tak to ale není jsou jen procesy jako láska, radost, nenávisť, zloba, bolest,..... na co si jen vzpomeneme. Problém je v omezení vytvořeném øeèí. Odtrhujeme prožitek od prožívajícího a tak øíkáme: „Já mám radost, já jsem smutná“ a ono zatím jenom JE radost a Je smutek. Nic víc nic míò. Jen prožitek. Osobnost není jen konečný pøeèt a není třeba je rozpouštít. Není problém mít osobnosti. Ty se dijou automaticky a automaticky se taky rozpouští. Problém je nesmít nikterý mít a myslet si že jsou špatný. Takže nerozpouštíme osobnosti ale stres z nich. Staèí zjistit, že nejsem a už není koho osvítit. Tak pa pa Jano už jsou jen osobnosti. Dobrý fór k tomu měl od Bhagavana na videu Noel z Argentiny. Øekl mu ho, když po uvidomíní si tohle snídal na terase. PØÍTOMNOST jako uèitel ve škole vyvolává žáky: proudění vzduchu zvané vítr.....ZDE! slunceZDE! radostZDE! dùmZDE! NoelNoel?.....Noel?!nic. Ostatní se ptají „kdo to je?“ a uèitel Bùh øíká: „á to bude chyba“ vyškrtně ho, „to se stává èasto.“ Ten se mi moc líbil J))))) ten dám k dobrému J))))) Tak, myslela jsem, že to pøes polední klid nestihnu, ale v pohodě. Jo a taky mi po snídání odešly výhrady k tomu používat øeè jen jako nástroj pøítomnosti. Nikoho neurazit, nikomu neublížit, vždy• to je po èem toužím J)). Uvidíme, jaký na to budou reakce. Jana po•ouchlá mi baví J a jsem ráda že se nemusím zbavovat osobností, že to jde hned J)). Jana efektivní = líná J a vtipná. Vypadá to, že jsem ve svém životě měla jen 2 nevyøešené vztahy. V obou mám teď velkou lásku ta u Nij je mi milejší J uvidíme co bude dál. Zbytek dne už byl „klidnej“. Odpoledne Ananda Mandala jen s tím rozdílem, že jsme jí dílaly každá za sebe a ne v kruhu. Na konci u Sahasrary nezpívali Ogun Satjam, ale Moola Mantru. U kosmíků jsem tentokrát seděla asi ve 3.øedi což byl neèekaný úspich a tentokrát jsem je i hodně cítila. Bylo to asi tím, že jsem to úplně pustila a• si se mnou dílat co je třeba. Když stejně není co osvítit a měla jsem pár pøání ohledně èeských skupin, tak a tak. Nikterý víc se mi tam vyjevily samy. Dokonce i sex byl zmíněn, jsem zvědavá. Hodně mi od tý dikši tikaj obrázky z blízké budoucnosti, ale nic vyhraněného. Hodně ohledně partnera, poradny ve Vrchlabí..... Taky jsem pøi šavasanu intenzivně cítila Petru a i On se mihl. Že by si vzpomněl? Musel škytat celý den ješti že veèer bude mít klid když jsme tak napøed J) mám na mysli èasový posun. Pátek 14.10.2005 Nejenom, že jsem spala mizerně. Byla jsem taková pøebítá. Asi se projevuje nedostatek pohybu. Nakonec tady ješti zaènu bíhat nebo chodit dokola a nebo, a to spíš lezou další věci. Hned od rána jsem se nemohla na lidi ani podívat. Na můj vkus mi pøijdou pøíliš draví. Nakonec jsem se chytila na věci na oltáři. Zase bylo všechno jinde než jsem to dala. Baby jedny nenechavý svíèkový mi nasraly a je mi jedno, kdo to pøerovnává. Karty a kartičky jsem vzala hned a ten zbytek po obidí. Nakonec

jsem zjistila, že jsem si vzala kartičky nikoho jiného. Ty moje nikdo pøendal na druhý konec oltáøe, ale už jsem si nechala ty cizí a• si taky užijou. Je mi to fuk! J)) No a tak jsem se tak naèuøená koukala na ty vrhaèky se pøed oltáø a tak mi sraly..... ráda bych øekla štvaly ale nebylo by to onò. Pøijde mi to laciný a povrchní v takový míøe. Vím že je to mocné gesto, ale když je toho moc je to otrocký a můj bůh je naštistí kámo a o tohle by nestál. Vadilo mi, že mi to vadí a poprosila jsem o pomoc a pøi rituálu se mi vyjevilo oheò a bublina s Avalonem. 2 pøibíhy jen jako symbolika a viděla jsem, že mi ublížili fanatiètí uctívaèi a minimální v 1 pøípadì katolíci. Vyvalily se mi slzy a bylo. Taky vím, že rituály jsou tím, co mám najít. To se mi má vyjevit. Síla mých rituálů bude hodnì velká. Vše má svůj èas a tak èekám. Taky jsme dostaly prostor pro dotazy. Mila jsem jeden ale nedošlo na nij a tak se zeptám pøi pohovorech. Zajímá mnì,jestli osobnosti èasem vymizí jako myšlenky a nebo jen pøestanou vadit. Líbí se mi, že tu taky tvrdí, že jejich uèení jsou pouze smírové tabule a když jsem dneska koukala na ty uctívaèky napadla mi víta „to si radši zasouložím s poøádným chlapem a ne s cedulí“ J))) to mi pobavilo.Miluju tyhle pohovory. Jde to líp než jsem myslela. Ano osobnosti tam vždycky budou. Dokonce i mysl si mohu nechat. Pobavila jsem Prabhati svým nedšeným „miluju svou mysl“ J . Smála se tomu. Jde jen o to být v klidu s tím co je a s uspoøádanou myslí už se dají dilat vici J)). Já mam takovou radost!!!! Jupíiiiiiiiiiiiiiiii!!!!!! A to máme ještí víc než týden pøed sebou. Cestou ke kosmíkùm mi došlo jak tohle divadlo funguje. Osobnosti jsou to co žije skrze tilo a vidomí je divák na tyhle scèni. A tím ještí nekonèíme. U kosmíkù to byla taky bomba. Sedla jsem, podíkovala a povídám: „teř už jen být v jednoti se všema....“ a ani jsem nedoøekla a byla tu otázka: „A s kým chceš být v jednoti?“ aa.....BINGO!!!! Ono vlastnì vlastnì není s kým být v jednoti, ona vlastnì není žádná oddílenost. Je jenom vidomí. Takže sí• se dívá na kamínky (uzlíky) jak hrajou divadlo. Paráda! Miluju tyhle otázkový odpovìdi J)). A to je jenom brána do vnitøního svìta. Teř teprve zaèíná to zajímavý. Škoda jen že mi tak tøeští hlava. Mám takovou radost, že jsem si na oslavu dala i veèeøi a teř to musím zaspát. Sobota 15.10.2005Klasika. Pobyt už se láme a tak si zaèínám užívat J)). Ani se nemusím na nic ptát, potvrzení pøijde záhy. Dneska nám Purnimaji vyprávila pøíbìh Budhy jak hledal, zkoušel vypasany a všechny možné techniky a nic. Až pak omdlel a šla kolem dívka s miskou kaše, dala mu ji a jeho tilo i duši zaplavila nadíje a jak tak sedil, úplnì odevzdanej a bezmocnej, uvidil padat list..... Došlo mu, že permanentní stav, kterej celej život hledal, je vlastnì v promìni. Že ten list, který padá k zemi, nezaniká, jen se promìní v zem, z tý vyroste kytky, tu sežere..... a tak všechno souvisí se vším, nic nezaniká....., není žádná oddílenost, je jen jedna sí•, nebo oceán vidomí, který se projevuje procesy. Všechno je jen proces, i já jsem jenom proces. Taky nám hráli opit z Noelovy desky. To CD musím mít J)) A budu Janina ho urèitì má a Karel nejspíštaky. Poøád nás honij do pøírody, a žádnou tu v tý ohradì nemaj. No ale nebudu pøedbíhat. Rituál prima. Dneska zase omývaly Padukas a já mila chvílema rarachovský pøedstavy boha jak sedí a kouká co díláme s tima jeho sandálama J)). No ale kloboúk dolu. Opravdu mají ty jejich rituály sílu. Jednak se mi vyèistila hlava, pøestala bolet, a nico povolilo na prsou protože èas od èasu pokašlávám a to se ještí netušilo, co se chystá. Odpoledne jsme zaèali celkem milým dokumentem o zviøatech v afrických pouštích, no a potom..... no a potom..... druhý Daršan u Bhagavana. Tak tomu øíkám pøekvápko. Tentokrát jsem si ho mohla i užit když mi bõicho nebolelo. Necítila jsem žádný dalši zvláštñí energie, ale když jsme odcházeli, piknì mi bolelo na prsou. Nemam k tomu žádný obrazy jen Vivian z Avalonu. Jo a taky když jsme jeli k Bhagavanovi, byl na nebi rejnok z mrakù. To snad nebudu ani nikde vykládat. Nedìle 16.10.2005Tak to vypadá, že už mam hotovo a budeme jenom doèišovat a ukotvovat. Ráno Ananda Mandala, to jsem myslela, že se poèurám, ale pøežila jsem. Mám hodné tilo. Potom nám zase pouštíli videa úèastníkù. Nejlepši byl Filip ze Švýcarska. Vyprávil, jak mu došlo, že Tam nic není. Jak se chechtal, že mu celou dobu øíkali, že tam nic není a ono tam opravdu nic není J))). Je to pøea. Následoval rituál zamìøený na Shanti Mantry. Takže klid, klid, klid. Pomalu se mi skládaj vidomosti a zase mi vylezlo to Její nafukování. Necháám to být. Buř to odezní a nebo se s ní rañu. Tohle jsou jen hypotèy. Asi se bojím tỳ atmosféry. No co kdyžtak mám svůj kamrlík. A máme tu osobnost co nenávidí konflikty. Moje pravda pro ni zùstane nepravdou, dokud se nestane pravdou jejich. Je to jenom proces, kterej plyne. No ale stejnì jí asi nebudu dávat tenhle deník èíst. Teř už chápu proè jsem tolik plakala. Tolik bolesti a ona mi ani nedovolí být naštvaná. Dneska mi zamìstnala na celé odpoledne potvora. Vùbec se to nechtilo rozkrýt. No ale byly tam: „Nestojí o moji pravdu“ a když jsme vylezli od kosmíkù a ukradli jsme si s Martinem rychlé objetí, zaplavila mì taková láska a pøišlo „ když mì nebude mít ráda, pøidaj se i ostatní“ ve smyslu že mi to polepí. Nebylo by to za život poprvé. Když jsem pak odpouštíla, šlo to hodnì tížko. Netušila jsem, jak hluboká je to rána. Zato na Martina se moc tiším až si to budem vyprávít. Ptal se jak, ale zachovala jsem maunu. Jinak by to byla potopa slov. S maunou je to hop nebo trop. Takže hop. Chci z toho mít co nejvitši užitek A Jí buř koupím dárek a nebo rozbiju hubu. Je zajímavý, jak už to bižij bez i s emocema zároveò. Ta pøítomnost je neuvìitelná. Pondìlí 17.10.2005Vèera jsem pøišla na to, jak pustit klimaèku a tak jsme pro zminu spaly v chladu. Sice jsem si musela pøidat deku, ale byla to pøíjemná zmina. Ráno jsme hodinu meditovaly venku na trávi a potom Homa. Meditace byla v poho. Myslím, že nám dávaj co nejvíc prostoru jít do sebe, aby nám to co nejvíc docvaklo a ukotvilo se to. Na snídaní byla nekoneèná fronta a tak jsme s Janòou sedily venku a šel okolo Martin a bylo na nim tolik vidít že už to taky má J)) a tolik se na nás chtil vrhnout a všechno to probrat. Janèa mi práskla, že jim to došlo hned po daršanu a že vèera debatili 1,5 hodiny venku. Byli prý celí nadrženi to probrat. Škoda že jsem u toho nebyla. Na druhou stranu jsem ráda. Chci tu maunu dodržet, abych mila jenom svoje zážitky. Martin se z toho vytancoval u šutrù a já se musela vrátit ven, jinak bych si stoupla za nij do fronty a to by nešlo. Neovládla bych se. S Janòou to jde, ale taky od sebe musíme kolikrát odejít. Homa byla super. Ty se mi líbí. Jen jsem musela do židle už mì bolely kolena. Na kosmíky půjdu taky do židle. Jenom pøi rituálu jsem mila super vizi jak osobnosti v zákulisí života, t.j. pod hladinou vidomí se chystaj na scènu. Vzájemnì si špitají, nikterý mají trému..... a pak jdou na vic. Na scèni jsou na sebe tøeba i zlý, poøádnì se porubou a když se vrátí do zákulisí objímají se, chválí, jak jsou dobrý a jaká je to psina J))).Ve ètyøi jsme mily jít na procházku a nakonec nic. Jsme první skupina, která mila zatmíní slunce i mìsíce. Místo procházky nám promítli film Oh, God. Book II. Bylo to docela fajn. O tom jak každý jeden z nás, dokonce i ten

nejméně je pro boha důležitý. Po filmu jsme měli třicetiminutovou procházku a na ní mi došlo, jak moc můžu prožívat bolest ostatních a jak se to hodí při práci. Jen si to nebrat osobně jak mi holky otestovaly. Po filmu jsem se hodně cítila v přítomnosti. Trochu jsem tančila a potom jen ležela a rozjímala páč byl volnej program, po kterém jsme milý společnou modlitbu. V kruhu jsme 21x zpívaly Moola Mantru a potom tichá modlitba za všechny ostatní ve skupině aby se rychleji prohluboval jejich vztah s přítomností a ony se v ní rozplynuly. Nakonec, jako při každé meditaci 3x Shanti. Docela to bylo dobré. Tedy musela to být síla ale jak tu nejsou žádné kontrastní stavy, tak to tak neprožívám. Uvidíme co to se mnou provede J)). Opit jsem odolala veškeré. Jsem i kulka. Už mi byla volnější halenka J. Úterý 18.10.2005 Ani se mi nechce psát, ikdyž je co. Perou to do nás hlava nehlava J. Začínáme dlat víc kolektivně a připomínají nám, že musíme sloužit lidstvu. Jasná věc. Proto jsem tady aby se mi s tím lidma žilo líp. Purnimaji šekla jednu zásadní věc. Opravdu jsem tu proto abysme pomohli lidstvu. Osvícení, toho jsme mohli klidně dosáhnout doma a to je fakt. Hezký bylo jak mi ty baby dneska švaly. Přes snídani jsem šela proě "Ona" žálí, když všechno je horký dávám dál, a je se kvůli tomu zadlužím a oni to pak mají za hubičku a já visím statisíce..... No a po snídani půjdu ke svému místu a vidím,....že protože jsem si nerozložila spacák, tak se tam nevejdu. Baby mi ho obleželi a možná i odsunuly. Popadla jsem svoje věci a šla si lehnout jinam. Jenom Margaret mi dělala místo. Je to hodná holka. Už sem na to kašlala se s nima boxovat. Už jak jsem šla mi tekly slzičky a bylo to venku. Nemůžu nic mít, hned mi to vezmou a nebo když něco umím líp, nebo něco mam, jsou na mě hnusný, prostě, zkazí mi každou radost a dilaj m to vážně hlavní ženský už od dětství. No a tak jsem si to odplakala a byl rituál a měla jsem zas svoje místo zpátky. J)) Všichni zase chtěli sedět ve stědu. Odpoledne nás vzali do Shakti Stall a musím říct, že jsem si tam krásně zaspívala. Dokonce jsem i měla pocit že umím zpívat. J)) No a pak už "jen" kosmíci. Cestou tam jsme jeli přes rozvodňovou šeku. Normálně sme broдили. Byl to zvláštní pocit a taky jsme píchli eš co. To nám ale nešekli. Po kosmíkách jsem byla jak papíóák a málem jsem bouchla, když je začala další meditace. Naštití byla na sedmou šakru a tak to odsýelo a byly z toho dvě slzy. Už nevím jak si sednout. Zadek mě bolí ikdyž ležím. Nejspíš budu muset sedat na židli. Taky dneska nemlím a mluvily jsme i s klukama. Buď pojedem do Nemamu a Mahabali a nebo rovnou do Mahabali. Vyměnit lístky na vlak nijak zvládneme cestou. Štveďa 19.10.2005 Šeera jsem byla v bílém a prošle. Dneska mám obyčejně věci a bude zasvěcení J přešlikat se nebudu, ustrojím se uvnitř. Už se na to těším. Nejspíš se tím všechno uvolní. V noci jsem byla natlakovaná, že jsem minimálně půl hodiny vztekle ležela a nemohla jsem zabrat. Potom jsem se pro zmlinu nemohla probrat. Těším se, ikdyž mám v sobě neutrálně, ale když se na to naladím tak slzím. Asi nijak nej pozér ve mě to hraje cool. Už je to tady hurá J)). A bylo to super. Celej život smíšoval k tomuhle dni J) všechno to dobré a hlavně to "špatný". Všchno všechno dostalo smysl každá každíčká věšina tohoto života. Plakala jsem. Nejprve nám udílali tešku na šelo, popel na hlavu, Paduka dikšonu, na krk malú a bylo. Party time..... bylo veselo.....dokonce nám zrušili maunu, což je super. Když teš můžeme mluvit, všchnou se mi nechce, ale bájeň se bavím. Odpoledne jsme vidily skvělej film. Patch Adams. Potom kosmíci, to už jsem ulítávala a aby toho nebylo málo, daly jsme si vzájemně svou první dikšonu a to nás totálně dorazilo. Takovej záchvat smíchu už jsem dlouho neměla a na pokoji se nám nechtilo spát a milý jsme mejdan. Jo i Purnimaji ani nemohla říct kdy a kde se sejdem jak se směla. Štvrtek 20.10.05 Takový to byl důležitý den a tak málo jsem napsala J hmm to se stává. Dneska jsem taky líná. Zase jsme dikšovaly a dávala jsem chechtací dikšoni. Paráda. Přišla Annie a šhnila lidi kteš by natočili prožitkové video. Byl to boj. Janina se mi směla. Cítila jsem že to musím a chci udílat a zároveň jsem se tak štránilí stydila a nechtila jsem se nikam cpát. Bylo to jak z filmu "..... ale jo..... a nebo ne..... a tak jo udílám to..... a nebo radšoni ne..... " nakonec jsem se přihlásila. A ty muka..... si vymýšlím přišli pro mě na začátku filmu o Františkově z Asisi. Annie mě dovezla na svém mopedu na klueš ubytovnu abysme zjistily že nimecká skupina je v plněm proudu natášení a já mam přijít tak za půl hodiny. To už se film nevyplatil a tak jsem měla pokoj jen pro sebe. Přemýšlela jsem jestli se přešlikat ale nechala jsem to být. Nijak mě to nebere. Kupodivu jsem byla klidná a měla jsem obrovskou radost ani jsem moc neviděla co tam budu říkat. Přišla jsem akorát, ale stejně jsem ješ tak štvrt hodiny poslouchala příběhy v něměni. Bylo hezký pozorovat jak se kameraman a jeho asistent probírají z nudy příběhy v jazyce kterému nerozumí a jak se moje příběhy odvíjeli koukali na mě s všchní láskou. Ani nevím jak jsem to tam všechno šekla a ani co jsem tam šekla. Jedno je jistý že když jsem skončila vrhly se na mě dasaji a byly nadšený. Já se klepala jak ratlík ani jsem nemohla napsat šruěný příběh. Všchni jsme se směli jak se klepu. Byla jsem hodně šastná. Dokázala jsem to!!!! Jupí!!!! J)) Jsem hrdina. Vůbec jsem byla celý den vysmátá. Já snad budu osvícená eš co J)) taky máme super program na zítř: kosmíky a další Daršonu u Bhagavana. Máme my to ale štití. Vešer nám na dobrou noc pouštili film jak Bhagavan zasvětil jednoho vesnišana na Kosmíka. Má to ale lišák skvěle vymyšlený. Osvítí místní a ti pak osvěti planetu ze Shakti Stall. Už je jasný odkud se vezme těch 8000 lidí. Taky nám pouštili prožitky toho kosmíka z ameriky. Byla to fakt zábava. Kosmík ale ze mě urěti nebude. Mažu spát, mam dost. Pátek 20.10.2005 - Praha Tady můj deník skončil nemůžu uvěřit že jsem ani nezapsala Daršonu u Bhagavana. Na druhou stranu se vůbec nedivím. Vlastně to není důležitý. Krásný to bylo to rozhodně. Kluci nacvičili písničku a holky taky. Ta klueš byla o hodně lepšoni. To ale přešhám. Další Daršonu, to byl velký dar a ani se nám nesnilo o tom že daršonu bude jen pro naš skupinu 80ti lidí. Ve srovnání s několikaseti hlavými davy přeštim to bylo jako si dát s Bhagavanem kávu. Náhdera! Tam jsem se opravdu cítila milovaná. Nebyl to jen chlapek co sedí a medituje. Zaspívali jsme mu naš písničky a ta klueš byla opravdu vyvedená všchni jsme se bájeň bavili a Bhagavan málem porušil maunu. Don't worry, be happy

our father loves us all.

Illusions are many

but underneath them all

there is one reality,

that you and I are one.

And God is Love,
and Love is God
and God and we are one.

(Unknown - via Bjoern) Byly jsme z toho úplnì paf. Zážitek s velkým Z. A to nám vyšla i cesta z procesu podle našeho gusta. Ješti že máme tu Andrejku. Vymyslela že by bylo dobrý jet na Daršan do Nemamu a potom do Mammallapuram.Bylo to skvilý. Nevím kdy se mi poštistí podobný prožitek. Daršan byl skvilý jako vždy. Amma je Amma a dikšování potom bylo neuvìitelný. Zpoèátku jsem ani nemusela hýbat rukama a jen se mi pod nima minily hlavy. Prožitky jsem u toho mila nádherný až extatický svìtlo kolem mnì bylo hmatatelný. Pøítomnost byla tak silná..... jsem šastná, že jsem to mohla prožít. No a potom do Mahabali. Mé oblíbené místo. Bylo tak skvilý jak jsem si ho pamatovala. Autobus vyklopil všechny v luxusním hotelu jen my jsme se ubytovali v AIDS institutu. Následujících 9 dní jsme strávili u moøe. Byl to bis mila jsme tak natøískanej program. Hrùza až z toho šla hlava kolem. Snídani, koupání, obid, koupání, èaj, procházky, veèeøe..... nestíhaèka dis bis obzvláš• Martin s Jirkou to tížce nesli J))Jedno mi ale hodnì mrzelo. Byla jsem u moøe a musela jsem být vegetarián. Ani plody moøe mi nedílaly dobøe. V Moonrakers ale dělali tak skvilé rizoto s houbama, že mi to nevadilo. A ty palaèinky, a èaj..... a i lidi byli super. Já tu Indii miluju. Mila jsem plno nápadníkù. To není nic neobvyklého ale s jedním jsem i šla na rande. Vlastnì jsme se poslední dny vidili každý den. Tuhle bytost jsem znala dlouho a bylo to tak hezký a nevinný. Hodnì jsme si povídali, koukali na moøe..... prostì romantika. Urèiti se ješti uvidíme známe se dlouho.Nakonec jsme do Mamallapuram jeli všichni. Celá naše èeská skupinka. Bylo to krásný jsme jako rodina. Zdá se skoro nemožný že všichni pohromadi jsme tam byli jen dva dny. Mám pocit že to bylo mnohem dýl. Asi to bude tím nabitým programem. Byly to takový fofry že jsme ani neobešli místní pamìtihodnosti. Jako první odjela Janinka a já v pokoji osiøela. Potom odjeli kluci a vzali sebou Jirku a osiøel i Martin a tak jsme se sestìhovali, aby nám nebylo smutno. Ten týden u moøe byl bájeènej a bylo by to dokonalý, kdybych si poslední dny nedopøála kalamari. Dostala jsem takovou otravu, že jsem myslela že nepøežiju. Odpoledne jsem odešla od moøe a spala jsem až do veèera. Potom jsem se trochu probrala a nechala se v kavárnì naproti léèit èajem se zázvorem ten mi postavil na nohy natolik že jsem mohla posedit s rybáøema na pláži kde si mnì Martin vyzvedl. Bylo to akorát naèasovaný že jsem lehla a bylo mi tak zle že když mi Martin dával ješti jednu deku prosila jsem „Bhagavane, podstoupim všechno co musim. Klidnì i chcípnu jenom ti prosim a• u toho nemusim být.“ Sotva jsem to doøekla tak jsem odpadla. Martin øíkal že jsem vypadala jak v bezvidomí. Taky jsem o sobì nevidila. Probudila jsem se ve dvì ráno a bylo mi dobøe. Dala jsem si ješti prášek a spala dál. Ráno jsme vstávali nekøes•ansky brzy a razili na autobus. Trochu mnì mrzelo že jsme neodolali nátlaku domorodcù a nechali se šoupnout do prvního autobusu a tím pádem jsme se nerozlouèili se Saravanem. Mrzelo mnì to hodnì ale byla jsem tak zesláblá, že jsem byla ráda že žiju a že jsme dojeli na nádraží v Chennai bez vitších problémù. Na chudákovi Martinovi zbylo dohadování se s rikšou o cenì takže bylo veselo. Ješti jsem nám potvrdila let, nastoupili jsme do vlaku a 24h jsem takøka nonstop spala. V Bombay už jsem byla takøka fit a opit pøísny vegetarian. Hotel jsme mila krásnej taky za ty prachy, ale co trochu luxusu si zasloužíme. Zrovna byl svátek Diwali a tak jsme se šli projít a udílat poslední nákupy. Samozøejmì jsme si dali i mekáèe. Já samozøejmì vegetariánské menu. U mnì dobrý ale Martin, nevím jestli jsme chytli stejnej bacil nebo to bylo masem, jistý je že sotva jsem se zberchala skolilo to Martina. Veèer už mu bylo špatnì, byl podráždinej a do toho všude bouchaly rachejtlièky. Jak mu bylo blbì tak byl i hádavej no prostì jsme si to užili se všim všudy až do poslední chvíle. Letadlo naštistí letilo vèas a v letadle bylo dost místa na to aby se mohl Martin natáhnout a upadnout do deliria. A já jsem se mohla nerušeni koukat na filmy. Pekelný bylo šesti hodinový èekání v Moskvì. To už bych zažít nechtila. Šeremetivo je pøíliš malý a záchody taky nemaj nic moc. Udílali jsme si pelíšek mezi záchodama a VIP. Cestující Businessmani na nás koukali dost útrpnì, ale zøejmì jsme nebyli dost zubožení, protože nám nikdo nic nehodil. Pøežili jsme, ale bylo to o fous. 2,5 h z Moskvy bylo nekoneèný v malym letadle plnym rusù, omdlívající Martin, byla to soda. Ani jsem se nemohla moc radovat když jsem na letišti vidila Karla s Marcelkou. Bylo to fakt milý a mile ráda jsem jim pøedala Martina, ješti nákup v Delviti a nechala se Pepèou a Jarkou odvézt domù. Myslím že pár dní nebudu mít chu• cestovat.